

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget er en opfølgning af miljø- og energiministerens redegørelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg om § 40 i lov om planlægning (planloven).

Redegørelsen består af en første del af 14. november 1997, sendt til udvalget den 25. november 1997, samt en anden del af 16. juni 1998, sendt til udvalget den 29. juni 1998.

2. Baggrunden for anvendelsesbegrænsningerne i planlovens § 40

Baggrunden for forbudet mod helårsbeboelse i sommerhusområder, som har været gældende i over et halvt århundrede, var oprindeligt den arealplanlægning, der blev indledt med især byplanloven i 1938, og som havde til formål at styre byudviklingen med baggrund i en differentieret områdeanvendelse. I medfør af byplanloven blev der fastlagt forbud mod helårsbeboelse i sommerhusområder for at hindre utilsigtet byvækst i områderne. Tilsvarende reguleringer fandtes i privatretlige servitutter.

Det er denne udvikling og disse reguleringer, der udgør grundlaget for den traditionelle, danske sommerhuskultur. Kernen i dette begreb er den almindelige familie, som udover en helårsbolig har et sommerhus til brug i ferier, weekender og højtider/helligdage, og som enten slet ikke eller kun i begrænset omfang udlejer sommerhuset som supplement til egen brug.

Med by- og landzonenloven fra 1970 blev der foretaget en planlægningsmæssig opdeling af landet i byzoner, sommerhusområder og landzoner. Formålet med zoneopdelingen er at sikre en planmæssig og økonomisk forsvarlig udbygning af byerne og en beskyttelse af landskabet i det åbne land. Den bymæssige udvikling skal finde sted i byzonerne og derved skabe grundlag for en hensigtsmæssig forsyning med offentlig og privat service, tekniske forsyningsanlæg m.v. Zoneinddelingen skal endvidere medvirke til at bevare de rekreative og landskabelige værdier.

Sommerhusområder er således planlagt til rekreative og fritidsmæssige formål og er derfor omfattet af regler, der sikrer, at boligerne i disse områder kun må anvendes i sommerhalvåret og derudover til kortere ferieophold. Ved at fastholde områderne til disse formål sikres det også, at der ikke opstår et u hensigtsmæssigt pres for at udlægge nye sommerhusområder i landskabeligt værdifulde områder, især ved de ubebyggede kyststrækninger. Den gældende, begrænsede mulighed for anvendelse af boliger i sommerhusområder i vinterhalvåret sikrer også, at mere sårbare landskabstyper beskyttes mod for hårdt slid.

Efterfølgende er den til Maastricht-Traktaten fra 1992 hørende protokol om ejendomserhvervelse i Danmark kommet til som et yderligere argument for at fastholde og håndhæve anvendelsesbegrænsningerne i de danske sommerhusområder.

3. Redegørelsen om planlovens § 40

Ved svar af 6. maj 1997 på spørgsmål nr. 529 fra Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg og svar af 29. maj 1997 på udvalgets samrådsspørgsmål CZ (Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg 1996-97, Ad bilag 1096 og bilag 1221) tilkendegav miljø- og energiministeren, at Skov- og Naturstyrelsen var blevet anmodet om i samråd med Justitsministeriet at overveje mulighederne for en præcisering af planlovens § 40 om anvendelsen af boliger i sommerhusområder. En sådan præcisering skulle i givet fald have til formål at tydeliggøre den fortolkning af bestemmelsen, der hidtil har været anlagt af Miljø- og Energiministeriet. Under samrådet den 29. maj 1997 gav ministeren endvidere tilsagn om, at Skov- og Naturstyrelsen tillige ville belyse spørgsmål om ændringer af det gældende indhold af planlovens § 40.

I redegørelsens første del af 14. november 1997 beskrives det gældende indhold af planlovens § 40 samt baggrunden herfor. Dernæst gøres der rede for de mulige konsekvenser af at gennemføre ændringer af det gældende indhold af bestemmelsen, især i forhold til EU-retten. I den forbindelse konkluderes det, at sådanne ændringer - i form af enten en spredning over